

## [Hartvig Frisch.]

tager de inderligt fejl. At sige „Stauning væk!“ er nemlig kun at sætte et Spørgsmaalstegn over for Befolkningen om, hvem der skal være i Stedet. Jeg har nemlig ikke engang hørt Venstre sige: Madsen Mygdal igen!

For os stiller Sagen sig saadan, at vi ikke har noget imod at gaa til Valg paa Spørgsmaalet om den nye Grundlov. Vi synes nemlig, at det er en god Grundlov; det var et godt Udkast, der kom fra Kommissionen, og vi synes tilmed, at det blev forbedret paa sin Gang gennem Rigsdagen. Man bebrejder dette Grundlovsforslag, at det giver Etkammertanken for meget, men de Bemærkninger, der fremføres af den Art, peger paa Ting, der set med vore Øjne er en stor Skønhed ved Forslaget. Saa klager man over Rigslisten, men jeg tror, at man senere vil takke os for, at der er blevet denne Adgang til at knytte saglige Kræfter til Lovgivningsarbejdet. Og at tale om Partisakepi, naar Talen som her er om en fælles Liste for hele Landet, offentliggjort før Valget og indgaaende som Led i Afstemningen — det synes jeg er rent løs Snak.

Et æret Medlem, jeg tænker paa det ærede Medlem Hr. Christiani, har sagt, at det gaar ikke an, at den nye Grundlov vedtages mod Bønderne i dette Land. Han burde i Stedet have sagt: mod den besiddende Bondestand, for det er den, de to Partier, som er Modstandere, Venstre og Bondepartiet, repræsenterer. Og naar man kan sige det, tror jeg virkelig, der ligger en Sandhed heri; det viser nemlig, at den besiddende Bondestand i Danmark ikke mere tror paa den almindelige Valgret. Derfor Mindretalsbrøkerne, der er hængt paa i Venstres Forslag. Derfor de mange Krumspring for at slippe udenom. Venstre vil ikke mere stemme for den lige og almindelige Valgrets ubetingede Herredømme.

I Modsætning hertil staar det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Kongstanke efter Landstingsvalget i 1936. Det var, dengang det ærede Medlem udtalte sig om Jerntæppet, der var gaaet ned for den gamle Landstingspolitik. Og det nye, der nu kom frem hos det ærede Medlem, var hans ubetingede Tro paa og Bekendelse til den almindelige Valgret. Han har jo store europæiske Forbilleder paa den Linie, baade Bismarck

og Disraëli, der drev konservativ Politik paa den almindelige Valgrets Grund. Om det ærede Medlem vil naa lige saa vidt, tør jeg maaske uden at saare ham henstille som tvivlsomt. Men samtidig vil jeg yde ham den dybeste Anerkendelse baade for hans Standpunkt til den almindelige Valgret, som er Kærnepunktet i Forfatningsforliget, og tillige for hans ubetingede Loyalitet ved hele denne store Sags Gennemførelse. At selve det konservative Partis Troppers Opmarch nu her ved Valget rummer taktiske Vanskeligheder, har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo ikke selv her i Tinget lagt Skjul paa, og det er jo ingen Hemmelighed. Forfatningstilhængere og Forfatningsmodstandere samles jo nu under Feltraabet: Ned med Regeringen! — saa der altsaa heller ikke fra den Side bliver en klar Grundlovsparole.

Og til alt dette er der fra vor Side kun at sige, at vi Socialdemokrater med lige saa stor Glæde gaar til Valg paa den af Regeringen førte Politik. Dens store økonomiske Resultater blev forleden Dag fra denne Talerstol fremført i tørre Tal af den højt ærede Finansminister med en saadan Styrke, at jeg ikke skal prøve at overbyde ham her. Paa alle Samfundslivets Omraader har den førte Politik, ikke mindst efter September 1936, da det var Slut med Forligsmageriet, tjent Helhedens Interesse. Den har hjulpet de svage, den har lagt Byrderne paa de stærke, og den har baade indadtil og udadtil gjort Tidens Gerning. Hvor styrket Danmark er gaaet ud af den Verdenskrise, som var ved at slaa os til Jorden i 1932, viser sig ikke mindst ved den Maade, hvorpaa vi har klaret den Nedgangsbølge i Konjunkturerne, som prægede hele Verden i 1938. Helt umærkelige blev Følgerne ikke Byggeriets Stagnation var en af dem —, men Handelsaftalernes Fasthed og den rationelle Beherskelse af vore Betalingsmidler og Statens store Anlægsvirksomhed har tilsammen hindret alle panikagtige Følger af Nedgangskonjunktoren, og det viser for mig, at den Rustning, som Danmark her økonomisk har ført op, betyder, at over for de Svingninger, som hidtil med voldsom, orkanagtig Virkning styrtede ind over vore Grænser, formaar man nu at dæmme op paa en Maade, saa man vel ikke undgaar Indvirkningen, men saa den ikke faar de katastrofale Følger, som Svingningerne hidtil